Euroopa Parlament
2019-2024

Kalanduskomisjon

2023/2030(INI)

20.6.2023

RAPORTI PROJEKT

Euroopa angerja varude taastamiseks meetmete kehtestamist käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2007 rakendamise kohta
(2023/2030(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Bert-Jan Ruissen

SISUKORD

lk

SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE.....3

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....4

SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE

Taustainfo

Nõukogu võttis 2007. aastal vastu määruse (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks. Sellel on angerjavarude majandamise suhtes lai ja terviklik lähenemisviis, mis hõlmab angerja erinevaid eluetappe ja rändeteid. Määruse kohaldamisalasse kuuluvad liidu veed, rannikulaguunid, suudmealad ja jõed ning meredesse voolavate liikmesriikide siseveekogud. Angerjamääruses on sätestatud liikmesriikide kohustus määratleda alates 2009. aastast euroopa angerja looduslikud elupaigad (angerjate vesikonnad) ja kehtestada nende elupaikade jaoks angerjavarude majandamiskavad. See võimaldab liikmesriikidel võtta arvesse konkreetseid kohalikke ja riiklikke olusid. Iga angerjavarude majandamiskava eesmärk on vähendada inimtegevusest tingitud suremust, et tagada, et merre jõuaks kudema suure tõenäosusega vähemalt 40 % täiskasvanud angerja biomassist, võrreldes parima prognoosiga merre kudema jõudmise taseme kohta oludes, kui varusid ei oleks mõjutanud inimtegevus. Angerjavarude majandamiskava koostatakse kavatsusega saavutada see eesmärk pikemas perspektiivis. Liikmesriikide võetavad meetmed võivad hõlmata kutselise kalapüügi vähendamist, harrastuskalapüügi piiramist, taasasustamise meetmeid, struktuurimeetmeid jõgede läbimiseks ja jõgede elupaikade parandamiseks, hõbeangerja transporti sisevetest vetesse, kust nad saavad vabalt Sargasso merele pääseda, röövloomade vastu võitlemist, hüdroelektriturbiinide ajutist väljalülitamist ning vesiviljelusega seotud meetmeid. Liikmesriigid esitavad komisjonile aruande algselt iga kolme aasta järel, kusjuures esimene aruanne esitati 30. juuniks 2012. Aruannete esitamise sagedus väheneb kuni korrani iga kuue aasta järel pärast esimest kolme iga kolme aasta järel esitatud aruannet. Aruannetes antakse ülevaade majandamiskavade seirest, tõhususest ja tulemustest.

Raportööri seisukoht

Raportöör on seisukohal, et angerjamäärus on hea ja terviklik vahend, kuid selle rakendamist saab parandada. Eelkõige ei ole piisavalt tegeletud rändetõkete probleemiga, samas kui kalapüük on märkimisväärselt piiratud. Seda on hiljuti tunnistatud ka Euroopa Komisjoni hinnangutes. Viimasel ajal on poliitikakujundajad keskendunud angerjapüügi edasisele vähendamisele. Seda näitab nõukogu 2022. aasta detsembri otsus kalapüügivõimaluste kohta, millega piiratakse angerja mere- ja rannapüüki kuuekuulise keeluajaga. Raportöör on seisukohal, et see ei ole angerjavarude taastamiseks õige tee. Angerjamäärust tuleb tunnustada põhilise poliitika- ja kõige sobivama vahendina angerjavarude majandamiseks. Raportöör esitab mitu soovitust angerjamääruse paremaks rakendamiseks, näiteks juhtimismudeli parandamine, et võimaldada tagasisidet ja ajakohastamist angerjavarude majandamiskavade kohta, kalurite olulise rolli tunnustamine, taasasustamise poliitika jätkamine, rändetõkete kõrvaldamine, ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastase võitluse tõhustamine, teadusuuringute edendamine ja andmete kogumise ühtlustamine.

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa angerja varude taastamiseks meetmete kehtestamist käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2007 rakendamise kohta
(2023/2030(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks[1] (angerjamäärus),

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 3, 4, 11, 38, 39 ja 43,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ[2],

– võttes arvesse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta[3],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik[4],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv)[5],

– võttes arvesse ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni II lisa,

– võttes arvesse metsloomade rändliikide kaitse konventsiooni,

– võttes arvesse komisjoni hinnanguid angerjamääruse kohta 2014. aastal (COM(2014)0640) ja 2020. aastal (SWD(2020)0035),

– võttes arvesse 2019. aasta hindamisaruannet, mille komisjon sõlmis Poseidoniga,

– võttes arvesse Läänemere nõuandekomisjoni 4. mai 2022. aasta soovitusi angerjavarude majandamise meetmete kohta,

– võttes arvesse nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta määrust (EL) 2023/194, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida

[1] ELT L 248, 19.10.2016, lk 4.
[2] ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.
[3] EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.
[4] EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.
[5] ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning kehtestatakse 2023. ja 2024. aastaks teatavate süvamere kalavarude püügi võimalused[6], ning nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta määrust (EL) 2023/195, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2022/110 Vahemere ja Musta mere kalavarude püügi võimaluste osas 2022. aastaks[7],

– võttes arvesse Taani, Prantsusmaa, Itaalia, Kreeka, Madalmaade, Poola, Hispaania ja Rootsi avaldust angerja kohta seoses nõukogu määrusega (EL) 2023/194,

– võttes arvesse oma 16. mai 2006. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks[8];

– võttes arvesse Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) 3. novembri 2022. aasta soovitust euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) kohta kogu selle looduslikul levilal,

– võttes arvesse Euroopa Komisjoni 21. veebruari 2023. aasta teatist „ELi tegevuskava: mereökosüsteemide kaitse ja taastamine kestliku ja vastupanuvõimelise kalanduse heaks“ (COM(2023)0102),

– võttes arvesse kodukorra artiklit 54 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 lõike 1 punkti e ja III lisa,

– võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A9-0000/2023),

A. arvestades, et angerjamääruses on sätestatud liikmesriikide kohustus töötada välja riiklikud angerjavarude majandamiskavad, mis hõlmavad ühtset tegevuseesmärki ning rahvusvaheliselt koordineeritud ja iga kolme aasta tagant toimuvat seire- ja hindamisprotsessi;

B. arvestades, et 19 liikmesriiki on peaaegu 90 angerjavarude majandamise üksuse jaoks võtnud vastu angerjavarude majandamiskavad, mis hõlmavad umbes 1880 meedet; arvestades, et kuus liikmesriiki (Küpros, Malta, Austria, Rumeenia, Slovakkia ja Ungari) on angerjavarude majandamiskava loomisest vabastatud; arvestades, et Sloveenia ja Bulgaaria ei ole oma angerjavarude majandamiskava ette valmistanud (väljaspool Musta merd asuvate jõgede jaoks); arvestades, et Horvaatia töötab praegu välja oma angerjavarude majandamiskava;

C. arvestades, et ainult Madalmaad on esitanud ajakohastatud angerjavarude majandamiskavad heakskiitmiseks, nimelt 2011. aastal ja uuesti 2018. aastal;

D. arvestades, et praegu on ELis tunnustanud vaid üht piiriülest kava, mis on koostatud Minho vesikonnale (Hispaania ja Portugal); arvestades, et ICESi andmetel (2022. aasta) tunnistatakse küll liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist koostööd muude mehhanismide kaudu, kuid siiski on veel veekogusid, mis saaksid kasu majandamismeetmete paremast koordineerimisest;

[6] ELT L 28, 31.1.2023, lk 1.
[7] ELT L 28, 31.1.2023, lk 220.
[8] ELT C 298 E, 7.12.2006, lk 113.

E. arvestades, et tsentraalsel koordineerimisel põhinev hajutatud kontroll on angerjamääruse üks tunnusjooni; arvestades, et angerjavarude majandamine on kõigile sobiva ühtse lähenemisviisi jaoks liiga keeruline; arvestades, et angerjamäärus annab liikmesriikidele paindlikkuse kohandada oma riiklikke angerjavarude majandamiskavu kohalike olude ja riiklike prioriteetidega;

F. arvestades, et ELi tasandil puudub angerjapõhine platvorm teabe vahetamiseks, sidusrühmade vahelisteks aruteludeks ja tagasiside järelmeetmeteks;

G. arvestades, et 2019. aasta Poseidoni aruande kohaselt andis 2012. aastal 19 liikmesriigist aru 18; arvestades, et 2019. aasta Poseidoni aruande kohaselt andis 2015. aastal 19 liikmesriigist aru 14; arvestades, et 2019. aasta Poseidoni aruande kohaselt andis 2018. aastal 19 liikmesriiki aru 15; arvestades, et ICESi (2022. aasta) andmetel kohaselt andis 2021. aastal 19 liikmesriigist aru vaid 13; arvestades, et liikmesriikide aruandlus on sageli olnud puudulik ja mittestandardne;

H. arvestades, et komisjon hindas 2014. aastal angerjamääruse üldist rakendamist ja riiklikke Vahemere piirkonna partnerlusi ning jõudis järeldusele, et angerjavarude majandamiskavade lepingute rakendamine on toonud kaasa piirangud kalandusele, samas kui rohkem tähelepanu tuleks pöörata majandamismeetmetele, mis on seotud kalapüügiga mitteseotud inimtekkeliste suremusteguritega, millest enamikku olid liikmesriigid rakendanud vaid osaliselt;

I. arvestades, et komisjon hindas, kas angerjamäärus oli 2020. aastal eesmärgipärane, jõudis järeldusele, et see on asjakohane ja eesmärgipärane, ning lisas, et määruse rakendamiseks on vaja täiendavaid kaugeleulatuvaid eesmärke, mille puhul pööratakse suuremat tähelepanu kalandusega mitteseotud meetmetele;

Angerjamäärus kui kõige asjakohasem ja terviklikum vahend

1. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles muutma angerjamääruse taas angerjakaitse poliitika keskpunktiks, tagades tervikliku ja sidusa lähenemisviisi; kordab, et komisjoni 2020. aasta hinnangus leiti, et angerjamäärus on eesmärgipärane; on arvamusel, et angerjamäärust on vaja paremini rakendada ja liikmesriigid peavad võtma täiendavaid meetmeid;

2. kinnitab veel kord angerjamääruse eesmärki taastada angerjavaru 40 % võrreldes puutumatute tingimustega ja selle peamist eesmärki vähendada suremust, et võimaldada sellist taastumist; soovitab, et pikaajalise biomassi eesmärgi saavutamiseks on oluline keskenduda lühiajalisele saavutatavale suremuseesmärgile; rõhutab asjaolu, et „puutumatuid tingimusi“ võib olla raske määratleda; juhib tähelepanu sellele, et 40 % eesmärk on elupaikade kadumise tõttu tõenäoliselt saavutamatu, kuid see on suremuse vähendamise eesmärgi saavutamise standard;

3. juhib tähelepanu sellele, et varude vähenemine on pärast angerjamääruse vastuvõtmist peatunud, mis näitab, et angerjamääruse esialgsed tulemused on positiivsed, kuid taastumine on pikaajaline protsess mitme aastakümne jooksul;

4. rõhutab, et angerjavarude majandamine on merele suunatud ühepoolse lähenemisviisi jaoks liiga keeruline; rõhutab asjaolu, et iga-aastastele kalapüügivõimalustele keskendumisel ei võeta arvesse selliseid olulisi tegureid nagu rändetõkked, elupaikade

kvaliteet ning ebaseaduslik püük ja kaubandus; rõhutab, et angerjamäärus on terviklik ja terviklik, hõlmab nii angerja kui ka magevee eluetappe ning käsitleb nii kalanduse kui ka muu kui kalanduse mõju; juhib lisaks tähelepanu asjaolule, et mõju, mis ei ole kalapüük, võib olla suurem kui kalanduse mõju ning et siiani on pööratud liiga vähe tähelepanu muule kui kalapüügiga seotud inimtekkelisele suremusele; on arvamusel, et väljaspool angerjamääruse konteksti võetud meetmed kahjustavad vastuvõetud poliitika sidusust; taunib seepärast nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta määrust (EL) 2023/194, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning kehtestatakse 2023. ja 2024. aastaks teatavate süvamere kalavarude püügi võimalused, millega piiratakse angerjapüüki 6-kuulise keeluajaga;

Juhtimine ja tagasiside

5. märgib, et puudub tagasisidemehhanism, mis tagaks angerjamääruses liikmesriikide järelmeetmed ja poliitika korrapärase ajakohastamise; taunib asjaolu, et ICESi 2012., 2018. ja 2021. aasta nõuandeid, milles hinnati angerjamääruse riiklikku rakendamist, ei ole piisavalt rakendatud;

6. nõuab seetõttu angerjat käsitleva nõuandekomisjoni loomist, kuhu kuuluksid liikmesriikide ja kalandussektori esindajad, harrastuskalurid, veevarude haldajad, hüdroenergiaettevõtted, looduskaitsetöötajad ja muud asjaomased osalised; teeb ettepaneku, et nõuandekomisjonile tuleks teha ülesandeks nõustada komisjoni angerjamääruse rakendamisel, anda liikmesriikidele tagasisidet nende angerjavarude majandamiskavade kohta, vahetada teavet eri osapoolte vahel ning hinnata rakendamisel riiklikul ja Euroopa tasandil tehtud edusamme;

7. võtab sellega seoses teadmiseks komisjoni kavatsuse luua eksperdirühm, nagu on teatatud komisjoni mereökosüsteemide tegevuskavas, eesmärgiga tuua kokku liikmesriikide ministeeriumide kalandus- ja taristueksperdid; palub komisjonil võtta eksperdirühma loomisel arvesse eespool nimetatud soovitusi;

8. peab kahetsusväärseks asjaolu, et pärast angerjamääruse vastuvõtmist on ainult üks liikmesriik esitanud heakskiitmiseks ajakohastatud angerjavarude majandamiskava; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ajakohastaksid korrapäraselt oma angerjavarude majandamiskava, tuginedes parimatele kättesaadavatele teadmistele ja nõuannetele; julgustab liikmesriike lisama oma ajakohastatud angerjavaru majandamiskavadesse konkreetsed eesmärgid ja vahetähtajad; rõhutab, et angerjavarude taastamine on pikaajaline protsess, mis nõuab pidevaid jõupingutusi, ning et ühekordne majandamiskava ei ole piisav;

9. peab kahetsusväärseks asjaolu, et nende liikmesriikide arv, kes järgivad angerjamääruse artikli 9 lõike 1 kohast aruandluskohustust, on aastate jooksul vähenenud; tuletab liikmesriikidele meelde nende artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi; rõhutab asjaolu, et asjakohaste meetmete võtmiseks on hädavajalik koguda võimalikult palju teavet ja andmeid;

Angerjapüügimeetmed

10. rõhutab angerjapüügi olulist rolli ühiskonnas, kuna angerjapüük on nii sotsiaalmajanduslik tegevus kui ka kultuuriline, sajandeid vana traditsioon; on

seisukohal, et angerjapüük on viimase kümne aasta jooksul märkimisväärselt vähenenud; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hoiduma nii palju kui võimalik täiendavatest kalanduspiirangutest; rõhutab, et kaluritel on oluline roll eestkostjate ning „silmade ja kõrvadena“, samas kui kalapüügi täielik lõpetamine võib tuua kaasa rohkem ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki; juhib tähelepanu sellele, et angerjapüük toimub väikesemahulisel rannapüügil ja leiab sageli aset kõrvalistes piirkondades, kus kaluritel on oluline keskkonnaalane ja sotsiaalne roll;

11. väljendab lootust, et kui on vaja kehtestada täiendavaid kalanduspiiranguid, tehakse seda riiklike angerjavarude majandamiskavade raames, mitte nõukogu ajutiste otsuste vormis, ning tuginedes eelnevatele sotsiaal-majandusliku mõju hindamistele;

12. kinnitab veel kord, et taasasustamine on üks taastamismeetmetest, mis on loetletud angerjamääruse artikli 2 lõikes 8; on seisukohal, et taasasustamine on vajalik meede seni, kuni rändetõkete probleem on asjakohaselt lahendatud; kutsub liikmesriike üles jätkama taasasustamist; rõhutab asjaolu, et kuigi taasasustamise panust varude taastamisse rahvusvahelisel tasandil ei ole võimalik kindlaks teha, võib sellel olla positiivne mõju kohalikul tasandil; on arvamusel, et taasasustamine on viis varude taastamise riskide hajutamiseks ja piiramiseks, võttes arvesse kasvavat põuda, mis põhjustab probleeme jõgedes kogu Euroopas; juhib lisaks tähelepanu sellele, et taasasustamise püük on suhteliselt väike (2–3 % kõigist klaasangerjatest); rõhutab, et klaasangerja püük on Euroopa vesiviljelussektori jaoks ülioluline, ning tunnistab vesiviljeluse olulist rolli taasasustamises;

13. kutsub liikmesriike üles võimaldama kaluritele paindlikkust kõige sobivamate püügiperioodide kindlaksmääramisel, mis võivad riigiti erineda; julgustab sellega seoses liikmesriike kaaluma kaluritega konsulteerides kvoodisüsteemide kasutamist, et hoida kalapüük vastutustundlikul tasemel; rõhutab, et kvoodisüsteemi üks eeliseid oleks see, et see võimaldaks kaluritel valida kalapüügi ajal, mil see on äriliselt huvitav, piirates samal ajal püüki vastutustundlikule tasemele; lisab, et see võib aidata vältida ülepüüki;

Muud kui kalandus-/rändemeetmed

14. rõhutab, et rohkem tuleb teha tööd muude kui kalandusega seotud teguritega, mis mõjutavad angerja suremust; rõhutab asjaolu, et taristuga seotud takistused on üks kõige kahjulikumaid angerja suremust põhjustavaid tegureid; märgib, et liikmesriigid ei ole seda probleemi piisavalt lahendanud, nagu näitas komisjoni hindamine 2014. aastal ja uuesti 2020. aastal;

15. kutsub liikmesriike üles kiiremas korras kõrvaldama vananenud tammid ja muud tõkked;

16. rõhutab, et turul on kalasõbralikke alternatiive, et muuta veepumbad ja hüdroelektrijaamad kalade jaoks läbipääsetavaks; kutsub liikmesriike üles muutma kalade ohutust kohustuslikuks nõudeks uutele ja vanadele rajatistele, kui need asendatakse; juhib tähelepanu sellele, et selleks, et määrata kindlaks ja sertifitseerida, millal saab pumpasid pidada kalasõbralikeks, võib olla vaja ühist metoodikat; rõhutab, et näitena võiks kasutada Madalmaade kuningliku Standardiinstituudi (NEN) standardit

8775[9] Madalmaades;

17. julgustab liikmesriike jätkama täiskasvanud angerja merre kudema jõudmise ajutise lahendusena lõkspüüniseid ja siirdeprojekte, kui struktuursed lahendused ei ole lühikeses perspektiivis võimalikud;

18. rõhutab asjaolu, et rändemeetmeid tuleks rakendada koordineeritult, pidades silmas muid tõkkeid sama rändetee eel- või allavoolu;

19. julgustab liikmesriike võtma meetmeid ka muude inimtekkeliste suremustegurite, näiteks reostuse ja parasiitide vastu;

Ebaseadusliku kaubanduse ja salaküttimise vastased meetmed

20. rõhutab, et ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük ning ebaseaduslik kaubandus kujutavad endast jätkuvalt märkimisväärset probleemi; tunnustab õiguskaitse praegust edu ja rõhutab edasise ebaseadusliku kaubanduse ennetamise tähtsust; rõhutab, et angerjamäärust on vaja rohkem kontrollida ja jälgida;

21. nõuab tolli-, politsei- ja keskkonnaasutuste paremat koordineerimist liikmesriikides ja nende vahel ning andmevahetust; kutsub liikmesriike üles jätkama investeerimist õiguskaitsealasesse oskusteabesse ja suutlikkusesse;

22. rõhutab asjaolu, et püütud klaasangerjate suurem läbipaistvus ja jälgitavus on oluline vahend ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemiseks ning et sertifitseerimissüsteemid on oluline vahend püügi seaduslikkuse tagamiseks; kutsub liikmesriike üles avalikustama oma taasasustamise kavad, et klaasangerjate ebaseaduslikke kaubavooge oleks võimalik paremini tuvastada ja suunata;

23. kutsub liikmesriike üles kehtestama tõeliselt hoiatavaid sanktsioone; nõuab rahatrahvide ühtlustamist liikmesriikide vahel;

Teadusuuringud ja andmekogumise ühtlustamine

24. tuletab meelde, et angerjast, sealhulgas selle kudemisprotsessist ja varude vähenemise täpsetest põhjustest on vähe teada; nõuab seetõttu varude olukorra ja nende vähenemise põhjuste kohta rohkem teadusuuringuid koos piisavate rahaliste vahendite ja inimressurssidega; soovitab uurida ka kliimamuutuste mõju, näiteks Golfi hoovusele Sargasso merele ja sealt tagasi;

25. juhib tähelepanu sellele, et angerjamääruse rakendamine ja ICESi iga-aastane kalapüügivõimalusi käsitlev nõuanne ei ole omavahel seotud, sest viimane põhineb klaasangerja suundumusel, mitte täiskasvanud angerja merre kudema jõudmisel (eesmärk 40 %); nõuab nende kooskõlla viimist;

26. avaldab ICESile tunnustust selle eest, et ta töötas välja kogu kalavarude mudeli, et analüüsida ja prognoosida suundumusi;

27. rõhutab, et andmete kogumist, seiret ja aruandlust tuleks ühtlustada ja standardida, et andmeid oleks võimalik võrrelda; soovitab kaasata kutselised ja harrastuskalurid

[9] NEN 8775:2020+C1:2022 nl.

andmete kogumisse ja analüüsi;

Piiriülene mõõde

28. julgustab liikmesriike looma vajaduse korral rohkem piiriüleseid angerjavarude majandamiskavu;

29. kutsub komisjoni ja asjaomaseid liikmesriike üles koostama ambitsioonikat ja realistlikku Vahemere üldise kalanduskomisjoni angerjavarude majandamiskava; usub, et on väga soovitav viia see kava angerjamäärusega kooskõlla;

°

° °

30. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.